

نجات عشق با حقیقت

← در این دنیای شلوغ که هر روز یک فیلم، یک نمایش، یک آلبوم و یک اثر هنری خلق و جلوی چشمان مان به نمایش گذاشته می‌شود، انتخاب کار سختی است. انتخاب اینکه برای تماشای کدام اثروقت بگذاریم و به آن دل بدهیم. قرار است در این صفحه هنرمندان و منتقدان مختلف دست‌مان را بگیرند و راهنمایی‌مان کنند تا برای آخر هفته‌ها یک انتخاب خوب داشته باشیم. انتخابی که پشیمان‌مان نکند.

فیلم / آخرین دوئل

مبارزه تاپای جان

کریس لیندهال / منتقد ایندی‌وایر- «آخرین دوئل» تازه‌ترین اثر مشترک ریدلی اسکات- آدام درایور است که در سال ۲۰۲۱ اکران شده و فیلمنامه آن توسط بن افلک و مت دیمون در اولین همکاری آنها پس از فیلم «ویل هانتینگ خوب» نوشته شده است. این فیلم براساس رمانی به نویسندگی اریک جاکر، با نام «آخرین دوئل؛ داستان واقعی یک محاکمه در فرانسه قرون وسطایی»، به تصویر درآمده و با آنکه در قرن ۱۴ در فرانسه اتفاق می‌افتد، اما به خوبی به بررسی موضوع‌های روز جنبش‌های برابری‌خواه و آزادیخواه می‌پردازد. این دوئل نبردی بین عشق، حقیقت، وجدان، عقل و انسانیت است و شخصیت‌ها را در موقعیت‌های عاطفی، عاشقانه، انسان‌دوستانه و عقلانی مقابل هم

آخرین دوئل

کارگردان:

ریدلی اسکات

بازیگران:

جودی کومر، آدام

درایور، بن افلک، مت

دیمون

تاریخ اکران:

زمستان ۹۹

فیلم تئاتر / مثل آب برای شکلات

تی تا عاشق می‌شود

رضا آشفته؛ منتقد تئاتر- «مثل آب برای شکلات» نمایشی است که در دو سبک تلفیقی رئالیسم جادویی و پسامدرن شکل گرفته است و البته این وابستگی از یک رمان می‌آید که نوشته لورا اسکوتیل از کشور مکزیک است. این نمایش درباره عشق و جنگ برگرفته از تاریخ معاصر مکزیک است و در آن می‌توان نسبت‌های درست و نادرستی را در هر جامعه‌ای پیدا کرد. اگر در جامعه‌ای عشق متعالی و رشد یافته باشد، از جنگ و خشونت پرهیز خواهد شد و بر عکس در جامعه‌ای که عشق اتفاق ناچیز و ناگواری باشد حتما جنگ و خشونت به انحای مختلف جایگزینش خواهد بود. بنابراین باید که همواره بر عشق به عنوان امری مترقی و پیشرو تأکید کرد و این عشق در معنای حقیقی‌اش با هوا و هوس مخالف است و همان دوست داشتن راستین است که آدم‌های هر جامعه‌ای را زنجیروار در کنار هم

قرار می‌دهد. در نمایش «مثل آب برای شکلات» به زندگی چند نسل در یک آشپزخانه پرداخته می‌شود. عامل اصلی گرہ خوردن رویدادها یک عشق نافرجام و نگون بخت است و این خود دلیلی موجه برای ایجاد انقلاب و شورش در کشور مکزیک است که در واقع همان برهم خوردن کفه ترازوست. اگر عشق باشد تعادل و برابری هم هست و دیگر جایی برای انقلاب و عوض شدن نیست. در اجرای این نمایش حس و حالت تلفیق دو سبک رئالیسم جادویی و پسامدرن قابل پیگیری است چون وفاداری به متن بسیار زیاد است؛ هر چند در این اقتباس، ابراهیم پشت کوهی، بر آن است که انطباق فرهنگی صورت بگیرد و از آن محیط جادویی امریکای لاتین که دچار سنت‌های غلطی نیز است؛ نقبی وارونه به منطقه هرمزگان زده شود که این خود تماشای صحنه را برای بینندگان جذاب می‌کند.

مثل آب برای شکلات

نویسنده و کارگردان:

ابراهیم پشت کوهی

بازیگران:

رویا نونهالی، محمد

سایبانی، حسین

اصیلی، الهام اسکندری

کتاب / اول شخص مفرد

جادوی خود فراموشی

محمد حسین واقف/ مترجم- مورا کامی خوانندگان خودش را در سراسر جهان دارد و می‌داند چطور آنها را راضی نگه دارد. قصه‌های مورا کامی از اولین داستان‌های در کتاب «به آواز باد گوش بسپار» تا همین آخری یعنی «اول شخص مفرد»، طعمی آشنا برای خواننده دارد. نثر کتاب مانند باقی آثار مورا کامی نثری روان، کم‌ویش سرراست و به‌دور از پیچیدگی است و شیوه‌های روایی‌اش نیز همین‌طور است. طبق معمول در این اثر مورا کامی هم با راوی نامعتبر و مرددی طریقم که نمی‌دانیم دروغ می‌گوید یا خودش هم از آنچه می‌گوید مطمئن نیست؟ و تلاش می‌کند تا خواننده را هم با همین تردیدها مواجه کند. همه داستان‌های این مجموعه از زبان اول شخص مفرد روایت می‌شوند و سبک رئالیسم جادویی مورا کامی در آنها جریان دارد. آخرین داستان این مجموعه هم «اول

شخص مفرد» نام دارد که تنها اثر مجموعه است که پیش از انتشار کتاب، در مجلات ژاپن چاپ نشده بود. البته سبک رئالیسم جادویی در این کتاب به این معناست که اتفاقات غیرواقعی، فانتزی و جادویی در آنها مانند اتفاقات واقعی پیش می‌آیند. به همین دلیل هم باور کردنی‌اند و هم در عین حال باور نکردنی. بیشترین چیزی که داستان‌های این کتاب را به هم پیوند می‌دهد، موضوع حافظه و خاطره و فراموشی است. آدم‌هایی که اتفاقات، زمان‌ها یا حتی نام خودشان را فراموش می‌کنند و به این ترتیب نه تنها از یکدیگر بلکه از خودشان هم گسست پیدا می‌کنند. این نکته نیز گفتنی است که نسخه اصلی کتاب دارای هشت داستان است که در این کتاب، هفت داستان آن ترجمه شده چرا که حقیقت آخرین داستان می‌توانست به متن تغییرات زیادی وارد کند و خواندن آن را برای خواننده دشوار سازد.

اول شخص مفرد

نویسنده:

هاروکی مورا کامی

مترجم:

محمد حسین واقف

نشر:

چشمه

سال چاپ:

۱۴۰۰

